

[Boligministeren]

men det er ikke muligt at komme tilbage til værelsesnormen, hvis den måske på længere sigt i tilfælde af flytning vil være den mest fordelagtige for lejeren.

En væsentlig indvending mod Socialdemokratiets forslag er imidlertid, at man på et vigtigt punkt lægger op til at ændre det forlig, som regeringen, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre indgik i maj 1986. Jeg synes, det er uhørt, at et forligsparti fremsætter forslag om en sådan ændring uden som minimum at drøfte ændringen med forligspartierne, og jeg vil på denne baggrund afvise lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt komme med en kort bemærkning, fordi ministeren her beskylder Socialdemokratiet for med dette lovforslag at begå forligsbrud. Den går ikke, hr. minister! Under de afsluttende forhandlinger om L 141 om individuel boligstøtte ønskede Socialdemokratiet rent faktisk nogle bemærkninger ind om reguleringsmekanismen. Det ønskede ministeren ikke, han ønskede ikke nogen form for bindinger. Regeringen ville have lov til at stå frit, hvis man kunne finde et flertal for at ændre reguleringsmekanismen.

Ministeren har i øvrigt selv i denne samling fremsat to lovforslag, L 117 og L 118, uden at drøfte dem med Socialdemokratiet, forslag, der skal forøge pensionisternes interesse i at bo billigt og dårligt. Hvad med disse to lovforslag? Hvordan vil ministeren forklare, at fremsættelsen af disse, der vil betyde væsentlige forandringer af boligstøtteleven, ikke skulle være brud på forliget?

Når ministeren og regeringspartierne vil stå frit her og ministeren selv har vist i handling, at han står frit, er det helt utroligt at beskyldte os for forligsbrud. Jeg vil derfor opfordre til, at vi standser den ret så trivielle diskussion og i stedet forholder os til lovforslaget i den fortsatte debat.

Det er i øvrigt sådan, at når først en støttemodtager har valgt at gå over på støtte efter arealnormen, er der ingen fortrydelsesret og ingen vej tilbage, så forslaget er endda i smuk overensstemmelse med de grundlæggende principper i boligstøtteleven.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Jeg må bestride det, fru Lissa Mathiasen siger. Forliget går direkte på, hvem der er omfattet af arealnormen, og hvem der ikke er omfattet af arealnormen.

Med hensyn til forbehold for regulering af boligstøtten så gik det alene på, hvorvidt den skal være pristalsreguleret eller ikke, og der står udtrykkeligt i betænkningsbidraget, at her tager Socialdemokratiet forbehold.

Men det er slet ikke det, sagen drejer sig om. Den drejer sig om det rent konkrete, at forliget omfatter, hvem der får beregnet boligstøtte eller boligsikring efter værelsesnorm, og hvem der får det beregnet efter arealnorm. Det står direkte i forligsteksten. Herom kan der ikke herske nogen uenighed.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt stille boligministeren det konkrete spørgsmål: er pensionisternes forhold ikke i samme tekst, i samme lov om individuel boligstøtte, berørt? Det er dem, man rører ved i L 117 og L 118. Men jeg appellerer nok en gang til, at vi standser den, synes jeg, meget formålsløse diskussion og går til indholdet i det foreliggende lovforslag.

Merete Aarup (KF):

Det er ikke en måde at samarbejde på, for det er en gylden regel, at indgåede aftaler ikke kan brydes på den måde, som det sker ved dette lovforslag. Det havde dog været rimeligt, at Socialdemokratiet havde henvendt sig til den kreds af forligspartier, der stod bag lovforslag nr. L 141, og som den 12. maj 1986 indgik et forlig. Det drejer sig om seks partier, nemlig regeringspartierne, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Ved første behandling af lovforslaget om individuel boligstøtte, L 141, lød der kritiske røster, men ved anden behandling, efter det indgåede forlig, der netop berørte ændringsforslag om arealnormer og værelsesnormer og en forbedring af boligstøtten til pensionister, enlige forsørgere og børnefamilier, blev der givet udtryk for tilfredshed fra alle forligspartier. Der var helt klart enighed om beregningsmetoden og om, at den kun skulle gælde for nye ansøgere. I forliget står der intet om, at man skal kunne hoppe fra den ene beregningsform til den anden.